

Des que va morir l'àvia tots els dilluns el Marc a partir de les 6 de la tarda va a visitar l'avi. Des de fa unes setmanes l'avi està perdent vitalitat i energia. El Marc ho nota, i per molt que ho dissimuli, sent una pena molt a dintre. Sempre entre l'avi i ell hi ha hagut una certa connexió, que segurament s'arrela de quan l'acompanyava a l'escola. Són avi i nét, i molt més. Són també "col-legues". Excel·lent complicitat. I quasi sense dir res ja saben què passa.

Avui, però, ha estat molt fort. L'avi estava en el sofà de sempre, molt ensopit, amb els ulls tancats i amb la cara de pomes agres. El Marc s'asseu al seu costat, li fa un petó, i agafa el diari per dissimular, i fer veure que tot va normal. Han estat al costat una llarga estona sense dir-se res, fins que a l'hora de marxar l'avi ha obert els ulls i l'ha mirat amb una tendresa especial. El Marc torna a dissimular i amb la millor entonació li diu quasi cridant a l'orella: "Bona nit, avi, recorda que el dimecres juga el Barça, vindré per veure el partit." L'avi, mig endormiscat, respon: "Ja veuràs, guanyarem per golejada."

El Marc ha sortit de casa de l'avi molt emocionat. Li sembla que les coses pinten malament. Nota que li puja des de dintre com una onada. Pensa: "Els homes no ploren." Fa un gran esforç i para la pluja, encara que augmenta una sensació molt forta de dolor i de tristesa. Quan arriba al carrer es fica en un bar, demana una beguda i marxa cap al servei. "Els homes no ploren? Quina bestiesa... I tant que hem de plorar quan tens un avi com el meu i veus que s'acaba!!!"

Marc, que bé que t'ha anat deixar córrer les llàgrimes! Et felicito.

Hi ha situacions que ens afecten i necessitem que la nostra persona s'expressi de la manera que sigui millor. Mira, fa uns mesos el Papa Francesc va donar una conferència als capellans de Roma, i saps què els va preguntar? "Digues-me, tu plores? O hem perdut les llàgrimes? Quants de nosaltres plorem davant del sofriment d'un nen, davant la destrucció d'una família, davant de tanta gent que no troba el camí? I el plor d'un sacerdot! Tu plores? En aquest presbiteri hem perdut les llàgrimes?"

Jesús Renau sj.